

14. DERS

40) TEVBE 41) TEVEKKÜL 42) FÜTÜVVET

- 40) TEVBE:**
- Hataları itiraf edip pişmanlıkla kıvranmak, fevt edilen sorumlulukları yerine getirerek, yeniden toparlanıp Cenâb-ı Hakk'a yönelmek demektir.
  - Tevbe, sırf bir şeyin vicdanda kerih görülmesinden dolayı, o şeye karşı tiksinti duyulması, terk edilmesi değildir. O, Allah'ın sevmediği, istemediği şeylerden –aklın zâhirî nazarında güzel görünse, yararlı olsa da– uzaklaşıp Hakk'a rücû etmektir.
  - Kur'ân-ı Kerim'de, gerçek tevbeden söz edilirken: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا “Ey iman edenler, Allah'a tevbe-i nasûhla teveccüh edin.”
  - Tevbenin birde daha derin olanları vardır ki, evbe ve inâbe sözleriyle ifade edilir.
(KZT 1 - Tevbe, İnâbe ve Evbe)
(ÇN 1 - Tevbe)
- 41) TEVEKKÜL:**
- Tevekkül; kalbin Allah'a tam itimat ve güveni, hatta başka güç kaynakları mülâhazasından bütün bütün sıyrılması mânâsına gelir. Bu ölçüde bir güven ve itimat olmazsa, tevekkülden söz edilemez; kalb kapıları ağıyâra açık kaldığı sürece de hakikî tevekküle ulaşılamaz.
  - Tevekkül; sebepler dairesinde arızasız esbâba riayet edip, sonra da Kudreti Sonsuz'un üzerimizdeki tasarrufunu intizardır ki, iki adım ötesi, çok Hak dostu tarafından “gassâlin elindeki meyvit” sözüyle ifadelendirilen teslim mertebesidir. Birkaç kadem ötede ise, her şeyi bütün bütün Allah'a havale edip, yine her şeyi O'ndan bekleme makamı sayılan tefviz gelir. Tevekkül; bir başlangıç, teslim onun neticesi, tefviz de semeresidir.
  - Tevekkül, hiçbir boşluk bırakmayacak şekilde esbaba riayet edip sonra da Kudreti Sonsuz'un üzerimizdeki tasarruf ve hükmünü beklemek demektir.
  - حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ “Allah bana yeter. O'ndan başka ilâh yoktur. Ben yalnız O'na dayanırım. Çünkü O, büyük Arş'ın, muazzam hükümlerinin sahibidir.” (Ayet)
(KZT 1 - Tevekkül, Teslim, Tefviz ve Sika)
(KT 10 / Cemre Beklentisi - Sebeplere Riayet – Tevekkül ve Izdırap)
(23.Söz 1.Mebhas 3.Nokta)
- 42) FÜTÜVVET:**
- Gençlik ve yiğitlik sözcükleriyle karşılamaya çalıştığımız fütüvvet, örfî mânâsı itibarıyla, kerem, sehâ, iffet, emanet, vefa, şefkat, ilim, tevazu ve takva gibi gerçekleri özünde toplayan bir mânâlar ve dinamikler halitası ve hak yolcusunun uğradığı makamlardan bir makam, fakr u fenâdan bir renk, vilâyetten de bir sestir.
  - Tamamen başkaları için yaşama anlayışına kilitleme ve her türlü ezayı, cefayı 'of' demeden sineye çekmenin bir unvanı olan fütüvveti, hüsn-ü hulukun derin bir buudu ve mürüvvetin ayrı bir televvünü saymak da mümkündür.
  - Delikanlı mânâsına gelen “fetâ” dan türetilmiş “fütüvvet”, bazılarınca, her türlü fenalığa baş kaldırmanın remzi ve ihlâslı ubûdiyetin de unvanı sayılmıştır.
  - Fütüvvet derken, tepeden tırnağa, alabildiğine genç, dinç, gözü pek ve inançla gerilmiş yiğitleri hatırlarız: Ali'ler, Hamzalar, Alparslanlar, Fatih'ler ve Ulubatlı Hasan'lar gibi yiğitleri...
  - Fütüvvet ruhu, bir toplumun varlık ve bekasının en sağlam teminatıdır.

(KZT 1 - Fütüvvet)
(ÇN 3 / Yitirilmiş Cennete Doğru - Fütüvvet Ruhu)

Aşağıdaki kelimeleri manalarına uygun bir şekilde birleştirin:

Fütüvvet	Kalbin Allah'a tam itimat ve güveni
Tevekkül	Hataları itiraf edip pişmanlıkla kıvranmak
Tevbe	Gençlik ve yiğitlik

Aşağıdaki boşlukları doldurunuz:

O günkü insanlar baskıcı idareyi kadîm tarihten kalmış bir tiranlık gibi görür; despotizmayı, firavunluk şeklinde algılar ve lanetle yâd eder; başkalarını damgalama veya fişlemeyi, alçakların işi sayar ve ömürlerini tevazu, mahviyet ve îsâr ruhuna bağlı sürdürür; her zaman ..... ruhuyla gürler, fedakârlık ve samimiyetle soluklanırlardı.

Evet, sebeplere riayetle ....., bir vahidin iki yüzünden, birbirini tamamlayan iki unsurdan ibarettir. Çünkü ....., hiçbir boşluk bırakmayacak şekilde esbaba riayet edip sonra da Kudreti Sonsuz'un üzerimizdeki tasarruf ve hükmünü beklemek demektir. Yani biz, bir işe teşebbüs ederken, bir taraftan sebepleri, mukaddimleri, emr-i ilâhî olarak kemâl-i dikkatle yerine getirecek, diğer taraftan sebeplere tesir-i hakikî vermeden, her şeyin Cenâb-ı Hakk'ın meşîet ve iradesine bağlı olduğu şuuru içerisinde, O'nun lütuf ve inayetine sığınıp neticeyi sadece ve sadece O'ndan bekleyeceğiz.

..... kişinin kendini yenilemesi ve bir iç onarımdır. Yani, saptırıcı düşünce ve davranışlarla bozulan kalbî muvazeneyi, yeniden düzene koyma uğrunda, ferdin, Hak'tan Hakk'a kaçması; daha doğrusu, O'nun gazabından lütfuna, hesabından rahmet ve inayetine sığınmasıdır .....